

det til virkelighed, er 60 mio. kr. ingenting, men det er heller ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er sådan set: Er der sket nogle forbedringer i arbejdsmiljøet de sidste 6 år? Det er der ikke. Der er øget nedslidning. Er de økonomiske muligheder for kommunerne blevet bedre? Nej, det er de ikke. Derfor har debatten her været god på den måde, at den har vist, at intentionen om at sikre bedre forhold for ældre er til stede. Det, der mangler, er at skabe fundamentet for, at kommunerne kan udføre opgaven, og her halter det.

Derfor skal jeg blot takke for en god debat, som også har vist forskellene i Folketinget, hvor regeringen jo lægger meget vægt på at understrege om ikke i åbenlyse ord, så i hvert fald i sine handlinger, at man efterhånden betragter den offentlige sektor som et produkt, og at borgerne ikke længere er borgere i samfundet, men forbrugere i samfundet. Det er det, altså forskellen mellem at være borger og det at være forbruger, der ligesom skiller Folketinget, og den debat er jo en del af den store værdidebat, som jeg også mener er væsentlig at tage her i det kommende år.

Så skal jeg bare afslutningsvis sige, som det også er fremgået her gennem de seneste par uger, at rygterne om kommunernes regnskaber for 2006 viser sig at være rigtige. Mens vi har siddet og debatteret her, er det kommet frem, at kommunerne skal spare 1,2 mia. kr. i år, fordi regeringen og Dansk Folkeparti sidste år vedtog lov nr. 492, som siger, at er der et overforbrug i 2006-regnskabet, så reduceres bloktilskuddet for 2007.

Nu går vi på sommerferie, og loven kan ikke ændres, så der skal altså til at ske en reduktion i bloktilskuddene for en lang række af de kommuner, som i dag bruger penge til ældreomsorg, og de får altså færre midler resten af året. Det er de virkelige konsekvenser af at køre en stram økonomisk politik. Så alle de ædle hensigter står altså ikke mål med den barske realitet ude i virkelighedens verden.

Kl. 16.35

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 10: Indenrigs- og sundhedsministerens landdistriktsredegørelse af 25/4 2007.

(Redegørelsen anmeldt 25/4 2007. Redegørelsen givet 25/4 2007. Meddelelse om forhandling 25/4 2007).

Sammen med denne sag foretoges:

4) Forespørgsel nr. F 45:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren:

»Vil ministeren på baggrund af den netop udsendte landdistriktsredegørelse redegøre for regeringens initiativer til at styrke grundlaget for en bæredygtig udvikling af landdistrikterne i en tid, hvor den regionale udvikling er blevet mere skæv og kommunalreformen og den aktuelle sygehusplanlægning har centraliseret de kommunale og regionale service- og kulturtilbud mere og mere?«

Af Kristen Touborg (SF), Jan Petersen (S), Ole Glahn (RV) og Per Clausen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 8/5 2007. Fremme af forespørgslen vedtaget 11/5 2007).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg gør opmærksom på, at også her finder afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse først sted i morgen, torsdag den 24. maj 2007.

Begrundelse

Kristen Touborg (SF):

Da VK-regeringen tiltrådte i 2001, blev det slået stort op, at nu skulle vi have skabt en udvikling, som indebar en langt stærkere udvikling i landdistrikterne, end vi hidtil havde set. Kort sagt: »Et Danmark i balance« blev regeringens slogan. Hvordan er det så gået? Ja, på langt de fleste områder er det hidtil mest blevet ved snak og mange pæne ord, men meget lidt handling. Fødevareministeren rejste ganske vist for et par år siden land og rige rundt og fortalte, at nu ville regeringen gøre en kæmpe indsats for landdistrikterne, idet der ville blive afsat 1,1 mia. kr. pr. år til landdistrikterne, og som ministeren sagde: Det er da også en slags penge for landdistrikterne. Det er vi faktisk fuldstændig enige i. Det er blot ærgerligt, at regeringen besluttede at halvere beløbet de første 2 år.